

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Magdalena Brzostek**

Protokolant: st. sekr. sąd. Hanna Witkowska

w obecności Prokuratora Małgorzaty Podleś

po rozpoznaniu w dniu: 26 maja 2014 r.

na rozprawie

sprawy: **A. K. s. K. i J. zd. D.**

urodz. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniach 17.01.2014 godz. 17:00 - 18.01.2014 r godz. 08:00 w W. przy ul. (...) z samochodu ciężarowego marki D. nr rej. (...) usiłował dokonać kradzieży dwóch akumulatorów marki E. (...) o oznaczeniach 180Ah 12V o wartości 1600 złotych na szkodę K. N., lecz zamierzonego czynu nie dokonał, gdyż został spłoszony przez przejeżdżające samochodami nie znane osoby

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

II. w dniach 22.01.2014 godz. 20:00 - 23.01.2014 r godz. 14:30 w W. przy ul. (...) z samochodu ciężarowego marki M. nr rej. (...), po odkręceniu zabezpieczeń i zdjęciu klem, dokonał kradzieży dwóch akumulatorów 12V o wartości 600 złotych na szkodę D. M.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. skazuje go i na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go i na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone w pkt. 1 i 2 kary grzywny łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w sprawie w kwocie 290 (dwieście dziewięćdziesiąt) złotych, w tym kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17.01.2014 r. około godziny 17.00 w W., na parkingu przy ul. (...), przy siedzibie firmy (...), której właścicielem jest K. N., został zaparkowany samochód ciężarowy marki D. nr rej. (...). Dnia następnego, tj. 18.01.2014 r. około godz. 08:00 właściciel firmy stwierdził, że z w/w pojazdu wykręcono akumulatory marki E. (...) o oznaczeniach 180Ah 12V o wartości 1600 złotych, jednak zostały one pozostawione w pobliżu kół naczepy tego pojazdu.

Akumulatory te w celu ich zaboru i przywłaszczenia, wykręcił, wyjął z pojazdu i odstawił przy tylnej części pojazdu A. K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został spłoszony przez przejeżdżające samochody i bał się, że zostanie złapany.

W dniu 23.01.2014 r. A. K. samochodem marki H. (...) pojechał na ul. (...) w W., gdzie zobaczył stojący samochód ciężarowy. Minął ten samochód, zaparkował dalej i podszedł pieszo do pojazdu. Następnie z samochodu ciężarowego marki M. nr rej. (...), po odkręceniu zabezpieczeń i zdjęciu klem, dokonał kradzieży dwóch akumulatorów 12V o wartości 600 złotych na szkodę D. M. w ten sposób, że załadował je do bagażnika samochodu, którym się poruszał i odjechał.

A. K. nie był dotychczas karany sędownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujący materiał dowodowy: wyjaśnienia oskarżonego A. K. (k. 25-26v, 43-45, 54-56), zeznania świadka K. N. (k. 2-4), zeznania świadka D. M. (k. 30-32), protokół oględzin (k. 8-9, 35-36, 47-49), protokół zatrzymania rzeczy (k. 13-15), płyta DVD (k. 16), protokół przeszukania (k. 21-22), protokół okazania (k. 39-40v, 57-58), spis i opis rzeczy (k. 50), pokwitowanie (k. 41, 51, 59), ślad nr 1, 2 (k. 60), karta karna (k. 63).

Oskarżony A. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wprawdzie na rozprawie odmówił składania wyjaśnień, jednak w postępowaniu przygotowawczym złożył obszernie wyjaśnienia. Opisał sposób jego działania oraz swoją motywację. Przyznał wprost, że wychodząc z domu miał zamiar ukraść akumulatory po to, by następnie sprzedać je na złomie. Podał również, że nie zabrał akumulatorów z pierwszego pojazdu, ponieważ przestraszył się, że ktoś z przejeżdżających osób mógłby przyłapać go na kradzieży.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w całości, ponieważ znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym w zeznaniach przesłuchanych świadków.

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonego A. K. do winy oraz jego wyjaśnieniom złożonym w postępowaniu przygotowawczym. Zdaniem Sądu przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu przestępstw nie budzi żadnych wątpliwości.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego są zgodne z rzeczywistością i dlatego Sąd dał im wiarę. Wyjaśnienia te znajdują bowiem potwierdzenie w zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym. W szczególności poświadczają je zeznania świadków oraz dowody w postaci zebranych dokumentów.

W niniejszej sprawie dowody z zeznań świadków jedynie pośrednio potwierdziły wersję wydarzeń przedstawioną przez oskarżonego, bowiem przesłuchani w sprawie pokrzywdzeni K. N. i D. M. nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Świadek K. N. zeznał, że nie był obecny przy próbie kradzieży. Podał, że jest właścicielem firmy (...), w pobliżu której, na ul. (...) w (...) 01.2014 r. około godziny 17.00 został zaparkowany samochód ciężarowy marki D. nr rej. (...). Z zeznań świadka wynika, że w dniu następnym, tj. 18.01.2014 r. około godz. 08:00 właściciel firmy stwierdził, że z w/ w pojazdu wykręcono akumulatory marki E. (...) o oznaczeniach 180Ah 12V o wartości 1600 złotych, jednak zostały one pozostawione w pobliżu kół naczepty tego pojazdu.

Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne w całości, ponieważ korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi w postępowaniu przygotowawczym oraz zgromadzoną dokumentacją.

Świadek D. M. zeznał, że w dniu 23.01.2014 r. zorientował się, że z należącego do niego samochodu ciężarowego marki M. nr rej. (...), po odkręceniu zabezpieczeń i zdjęciu klem, dokonano kradzieży dwóch akumulatorów 12V o wartości 600 złotych. Z zeznań świadka wynika, że nie widział on sprawcy kradzieży, ani nie jest w stanie powiedzieć, kiedy dokładnie jej dokonano.

W ocenie Sądu zeznania tego świadka są wiarygodne w całości, ponieważ korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym z wyjaśnieniami oskarżonego.

Zeznania obu świadków Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ są one spójne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadkowie ci nie mieli żadnych powodów, aby podawać nieprawdę.

Za wiarygodne i istotne dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie należy uznać również pozostałe dokumenty zgromadzone w sprawie, w szczególności protokoły oględzin, protokół zatrzymania rzeczy, protokół przeszukania, protokół okazania, spis i opis rzeczy, kartę karną. Czynności te zostały przeprowadzone zgodnie z procedurą, zaś dokumenty zgromadzone w sprawie zostały wystawione przez uprawnione do tego organy, a ich treść nie pozostawia wątpliwości co do prawdziwości zawartych w nich informacji.

Zdaniem Sądu w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, dokonanych na podstawie analizy materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy, nie ma wątpliwości co do tego, że oskarżony A. K. usiłował dokonać kradzieży dwóch akumulatorów, zaś odnośnie dwóch innych dokonał ich zaboru w celu przywłaszczenia. W niniejszej sprawie akt oskarżenia został skonstruowany w oparciu o zidentyfikowane przedmioty, które pokrzywdzeni w postępowaniu przygotowawczym wskazali, opisali i oszacowali na kwoty: 1600 zł i 600 zł. Oskarżony w toku postępowania nie kwestionował podanych wartości. Zatem nie wychodząc poza granice aktu oskarżenia bezspornie ustalono wartość mienia będącego przedmiotem przestępstwa i Sąd przyjął te okoliczności za udowodnione.

Czynem swym oskarżony wypełnił dyspozycję przepisu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. oraz z art. 278 § 1 k.k. i naruszył dobro prawnie chronione, jakim jest własność.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, natomiast art. 14 § 1 k.k. stanowi, że Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.

W niniejszej sprawie oskarżony złożył wniosek w trybie art. 387 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Wnosił o wymierzenie mu za I czyn kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 złotych każda, za II czyn kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 złotych każda i wymierzenie kary łącznej grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Prokurator wyraził zgodę na wymierzenie takiej kary przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k.

Powyższemu nie sprzeciwili się również pokrzywdzeni należycie powiadomieni o terminie rozprawy oraz pouczeni o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego tego wniosku (pouczenie przesłano wraz z zawiadomieniem o przesłaniu aktu oskarżenia).

Po stwierdzeniu, że zachodzą do tego warunki, Sąd na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. uwzględnił wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości.

Sąd na podstawie art. 387 § 4 k.p.k. uznał za ujawnione dowody wymienione w akcie oskarżenia, a także uznał za ujawnione w całości bez odczytywania zeznania świadków.

Wobec przytoczonych okoliczności Sąd uznając oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia czynu na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych oraz za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone kary grzywny i wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Zgodnie z treścią art. 58 § 3 k.k. jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny.

Z aktu oskarżenia wynika, że A. K. utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga dochód w wysokości 1000 zł miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Na rozprawie oświadczył, iż jest osobą zdrową i jest w stanie zarobić na spłatę orzeczonej grzywny.

Zatem zostały spełnione warunki do orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny przy zastosowaniu cytowanego wyżej przepisu.

Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę charakter i okoliczności popełnionego czynu, jego społeczną szkodliwość oraz stopień winy oskarżonego, jego zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, jak również charakter naruszonego przez oskarżonego przypisanym mu czynem dobra prawem chronionego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał fakt, że oskarżony nie był w przeszłości karany oraz że przyznał się do popełnionych czynów, a jego wyjaśnienia przyczyniły się do ustalenia okoliczności sprawy.

Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny uznając, że tak wymierzona kara spełni swoje cele, wpływając pouczająco, wychowawczo i zapobiegawczo na sprawcę.

Wg Sądu istnieje pozytywna prognoza, że oskarżony nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem. Należy przewidywać, że orzeczona kara zmotywuje oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny będzie stanowiła dla niego dostateczną dolegliwość i w ocenie Sądu spowoduje, że oskarżony nigdy więcej nie zdecyduje się na drogę przestępstwa.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna i proporcjonalna do stopnia jego zawinienia, stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także zrealizuje swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i umocni przekonanie, że sprawcy przestępstw ponoszą odpowiedzialność adekwatną do popełnionych czynów.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o zasadę, zgodnie z którą oskarżony winien ponieść ciężar finansowy postępowania w przypadku wyroku skazującego (art. 626 § 1 k.p.k., 627 k.p.k.). Jednocześnie nie znaleziono podstaw do odstąpienia od tej reguły na rzecz zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu.